

No falten indocumentats, d'aquells que diuen que no saben escriure en català perquè no els en van ensenyar a l'escola -a mi tampoc!- i que no s'han preocupat mai d'obrir una gramàtica -potser, ni castellana!- els quals afirmen gratuïtament que els nostres lingüistes han fet tots els possibles per anar divorciant el català del castellà inventant arbitràriament paraules i frases amb què substituir aquelles "que els semblen" castellanes.

Petulant i antipatriòtica ignorància! I no us penseu que els que parlen així siguin gaire forts de castellà...

Ben lluny d'això! La Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans ha incorporat i continua incorporant al seu "Diccionari Central de la Llengua Catalana" totes aquelles paraules que, previ un detingut estudi, ha pogut concloure que són genuïnament catalanes, malgrat llur dring aparentement castellà. Veurem...

CAPRITXOS, CAPRITXOSA. Molts eviten l'empra d'aquestes paraules, que semblen una disfressa de "caprichoso, caprichosa", i recorren exclusivament a "capriciós, capriciosa". Doncs, bé, ambdues formes figuren al Diccionari.

ECO. Molts defugen l'ús d'aquesta paraula perquè els sembla castellana i la substitueixen per "ressò". La trobareu al Diccionari. No sempre "ressò" significa el mateix que la paraula "eco".

ALABAR, ALABANÇA. La catalanitat d'aquestes paraules fou posada llargs anys en quarentena y hom les substituïa sistemàticament per "lloar i lloança". La Secció Filològica de l'Institut, el 15 de juny de 1962, després de llarg i aprofundit estudi, obrí les portes del Diccionari a aquelles paraules. Hom pot dir indistintament lloar, lloança i alabar, alabança.

FONDO. Voleu un mot que sembli més castellà que aquest? Hom en defugia l'ús i el substituïa sistemàticament per "profund, pregon"... Tenim frases multiseulars com, per exemple, "plat fondo", "home de plat fondo" -extraordinàriament menjador- que no podien haver estat manllevades al castellà. ¿Es que podríem dir en castellà "hombre de plato hondo"? Fou incorporada al Diccionari, com l'anterior, el 15 de juny de 1962.

REPROTXAR. (Fer un retret a algú). Veritat que sembla una disfressa del "reprochar" castellà? Pregunteu-ho al Diccionari.

FLETXA. Hom defuig l'ús d'aquesta paraula i la substitueix per sageta. Es clar, també sembla una disfressa de la "flecha" castellana. Doncs, bé, ambdues formes figuren al Diccionari. Desenganyeu-vos, som rics de vocabulari. I no és que ens emperifollem amb plomes d'altri. ("Suum cuique" ¡Ah, però, d'allò del "fletxassu"? Res.

DESENROTLLAR. Hom substitueix aquest mot per "desenvolupar", sospitant que sigui una disfressa del "desarrollar" castellà. Són paraules sinònimes, Ambdues són registrades al Diccionari. Potser, a vegades, escaurà més una forma que l'altra. Aneu-ho a saber!

RECREU. Si, si, també, al costat d'«esplai, esbarjo»... Qüestió de matisos. "Viatge de recreu, hora de recreu"... Si, si, per què no?

BORRATXO, BORRATXERA. També? Si, si, al costat d'«embriac, ebri, embriaguesa, ebrietat». Som rics, som rics de llenguatge. Algun dia parlarem de la riquesa de la nostra Llengua, de cara als qui la ignoren o volen ignorar-la.

*Herbejant
al camp
del
Llenguatge*

per FILO PRIM

